

GAZETA TRANSILVANIEI

REDACȚIA și ADMINISTRATIA
 BRAȘOV, Strada Lungă Nr. 5. —
 — Telefon 226 —
 Abonament anual 200 Lei
 Pentru stăruință 500 Lei
 Pentru autorități, instituții și
 întreprinderi 500 Lei
 Anunțuri, reclame, după tarif

FONDATA LA 1838 DE GHEORGHE BARIȚIU

Apare de 2 ori pe săptămână

Astăzi, când neamul nostru este independent și puternic
 — și văd cu bucurie atâta îndemn și atâta suflet — avem da-
 toria să ajungem — și Eu am convingerea că vom putea sta
 într-o zi — în capul națiunilor civilizate.

M. S. Regele Carol II.

S'a împlinit un veac dela nașterea Regelui Carol I.

Cu înțelepciunea și cunoașterea sa profundă de oameni și cu rara sa putere de a se acclimatiza împrejurărilor, Regele Carol I încă dela sosirea sa în țară a știut să capteze dragostea, respectul și devotamentul poporului român, deprins de veacuri să aibă în fruntea lui Domni harnici și pricepuți în conducere.

Hotărât să dea acestui popor *independența*, după care jinduia, Domnul Carol a reușit să i-o dea pe câmpiile de luptă ale Bulgariei, în 1877.

Înțelegând apoi, că această independență nu va putea fi desăvârșită, decât numai printr-o consolidare, organizare și disciplină internă, el a pus la 1881 temelii *Regatului român*, care trebuia să fie chezașia supremă a prestigiului și prosperității nației sale în raport cu popoarele străine.

Fără a cruța truda, Regele Carol I și-a dat toată silința ca din poporul, altă dată rob în țara proprie, tribut și slugă la alții să facă un popor liber, stăpân pe destinele sale și slobod de a dispune de avutul său în conformitate cu interesele sale.

Când în *Balcani* a izbucnit din nou războiul pentru lărgirea hotarelor unor țări de acolo, Regele Carol gâlos de a păstra țării sale în afară de independență, doborâtă cu sânge, și *rolul prim* în acest colț de lume, a ținut să precizeze chiar dela începutul războiului că drepturile României vor trebui respectate și că „glasul ei va trebui să fie ascultat”.

Spus cu neînduplecată hotărâre și urmărind cu neadormită săruință evenimentele, acest glas a fost în adevăr ascultat. România, grație vegheii, autorității și tenacității Regelui său și-a menținut rolul de *primă putere* în Balcani.

Grijnic de a consolida *Dinastia* și de a adânci în solul țării și în sufletul nației *instituția monarhică*, Regele Carol a reușit să facă, ca în Scaunul domnesc să i urmeze și să se așeze un Rege, *Ferdinand I*, care a izbutit să dea Nației putința ca să și realizeze cea mai înaltă aspirațiune a sa: strângerea tuturor Românilor într-o singură țară: *România-Mare*.

Iar astăzi, așezat în acel Scaun, plin de prestigiu și de glorie, stăpânește vrednicul urmaș *Carol al II-lea*, care cu ochii ațintiți la pildele marilor săi înaintași, are toată grija să păstreze intactă moștenirea dobândită, dându-i presigial și țărnia necesară pentru a face față vremurilor turburi, prin cari trecem.

Pentru toată înfăptuirea sa, pentru rezultatele mărețe ale domniei sale, noi slăvim în această zi de împlinire a unui veac dela nașterea Sa memoria Domnului, care a fost *intemeietorul* unei dinastii creatoare de *independență* și *unire națională*, *intemeietor al Statului modern român* și fauritor de prestigiu și autoritate pe seama neamului românesc.

Cel mai vechi ziar al nostru, care a secundat meren nobila trudă a Regelui Carol I, își pleacă cu această ocazie steagul său glorios în fața ispanei aceleia, care i-a pregătit puțința de a continua să apară în România întregită și să continue a sluji nația și Dinastia Română.

Braşov, 20 Aprilie 1939.

„Gazeta Transilvaniei”.

POPAS

Legăturile acestea strânse pe care viața nației face cu trecutul, cea permanentă grijă pe care trebuie s'o avem în a evoca și păstra mereu în memorie marile umbre ale trecutului, tot ceace aminteste o cărămidă nouă pusă cu rost și statornicie la zidirea comunității noastre naționale, trebuiesc scoase — ca niște glorioase steaguri — la lumina prezentului, pentru ca din amintirea lor, din acea adâncire a sensului ce l'au avut, să putem încă da cu trăinicie firele acelea nevăzute ale istoriei.

Cultul celor vechi, slăvirea figurilor apuse, iluminarea marilor fapte îngropate aparent de trecerea anilor, hotărâse cea continuitate care exclude contestațiile, stabilesc adevărurile istorice cari nu pot fi contrazise.

Din aceste motive cari sfîșesc tradiția, gândurile tuturor Românilor au poposit în această săptămână în amintirea celui care a fost și va rămâne, primul rege al României independente, dela nașterea căruia trecut au 100 de ani.

Născut la 8 20 Aprilie 1839 acolo la izvoarele Dunării din munții Pădurea Neagră, principe și mai târziu primul rege al României, aducea cu el noblețea unei vechi familii germane — Hohenzollern — cu rădăcini adânci în desfășurările istorice ale nației lui. Cu o pregătire care nu putea desmăna faimoasa tradiție a culturii familiei, cu o solidă și bogată cunoștință în cele militare și de politică, noul domnitor ales prin plebiscit, după răsturnarea lui Alexandru Cuza a poposit în capitala viitorului său regat, în ziua de 10 Maiu 1866, consacrand această zi în sărbătorile națiunii noastre.

Nu se poate spune că după primele zile ale bucuriei, nu au urmat momente de încordate îngrijorări, care numai datorită bunelor gânduri ale nației și înțelepciunii acestui domnitor, au putut fi depășite.

Incepând cu Constituția pe care a dat-o țării în anul 1866, prin care se organiza statul pe baza principiului suveranității naționale — s'a pornit la o acțiune sistematică și asiduă, pentru așezarea țării după noule orânduirii ale vremii. Astfel construirea de căi ferate, serviciul telegrafo-poștal este pus pe baze noul, se tale șosele, se fac poduri. Invățământul public capătă noi și solide așezări. Apoi organizează armata după modelul celei în care a crescut el.

După acele strălucite fapte de arme cari amintesc legendele, se câștigă independența țării în 10 Maiu 1877, iar în 10 Maiu al anului 1881 — în cadrul unor înălțătoare serbări, Principelui Carol, i se așează pe cap coroana de rege, făurită din oțelul unui tun cucerit dela Plevna, iar Principesa Elisabeta este încoronată regină.

Au urmat ani de consolidare dar și de încordată muncă,

toate spre folosul noului regat al României și numai al lui.

După 48 ani de glorioasă domnie — fiecare an fiind folosit pentru zidire de trainică și dreaptă așezare românească — în ziua de 27 Septembrie 1914 Regele dător de independență a ajuns la capătul vieții, care a fost o continuă efortare.

Fără să enumerăm înfăptuirile de ordin material cari s'au săvârșit în timpul celui dintâi rege al nostru, va trebui să facem amintire și de considerabila desvoltare care a luat-o cultura noastră în timpul glorioasei lui domnii. Eminescu, Alexandri, Titu Maiorescu și

toți cei dela Junimea au fost mult prețuiți. Apoi Bogdan, Petriceicu, Hajdeu, N. Iorga, Coșbuc, Delavrancea, Vlahuța, Caragiale etc, cari au însemnat prin gândul și scrisul lor, mersul înainte al tinerii noastre culturii. Nu poate fi uitată biserica și cultura poporului cu primirea autocefaliei și acțiunea lui Spiru Haret.

Deaceca, acum când s'au împlinit o sută de ani dela nașterea primului nostru rege, gândurile tuturor celor prezenți să întăze în rugăciune asupra acelei vieți, care a ars în dăruire zilnică, pentru țara și neamul care l'a condus, toată dragostea și tot sbuciumul lui de om înțelept și de rege conducător de nație.

Const. P. Taus.

Dela Regele Carol I, Intemeietorul, La Regele Carol II, Consolidatorul

Țara întreaga a sărbătorit, ridicând cupa sufletelor recunoscătoare, o sută de ani dela nașterea primului Rege al României. Amintirea celui dintâiu Suveran al nostru, Care ne-a câștigat Independența și Care ne-a așezat în rândul țărilor respectate nu poate fi, însă, izolată de suvenirul continuatorului său strălucit, Regele Ferdinand cel Loial, nici de marea mărturie prezentă a Majestății Sale Regelui Carol II.

Dela Regele Carol I, trecând prin Domnia Regelui Ferdinand, și până la Regele Carol II, firul de aur al unei continuități de glorioasă redeșteptare și prosperitate națională este pururi prezent.

Aceeași mare dragoste de țară, dusă până la cele mai decisive jertfe, a însuflețit și pe biruitorul dela Plevna și pe Suveranul încoronat la Alba Iulia, și însuflețeste și pe Majestatea Sa Regele Carol II, Suveranul Renașterii Naționale.

Aceleași înalte idei directoare au animat, totdeauna, întreaga Dinastie.

„Vă aduc (spunea în întâia Sa cuvântare Regele Carol I) o inimă leală, intențiuni curate, o voință puternică de a face binele, un devotament fără margini către noua mea Patrie și un respect nezdruincinat al legilor, pe care l'am moștenit dela strămoșii mei.”

Inimă leală, intențiunile curate și voința puternică aduse — dar țării — de Regele Carol I au crescut în frumusețe și au fost moștenite atât de Regele Ferdinand I, cât și de M. S. Regele Carol II.

Pe acea inimă leală, pe acele intențiuni curate și pe care acea voință puternică s'au ridicat temelile României. Pe înțelepciunea și pe iubirea de Neam și de Patrie a continuatorilor săi: Regele Ferdinand I și Fiul Său, Regele Carol II, s'a înălțat splendidul edificiu al României de azi.

„Să ne întărim prin înțelegere, să unim puterile noastre pentru a fi la înălțimea vremurilor!” — accentua în același dis-

curs Regele Care ne-a cucerit Independența.

La 100 de ani dela nașterea Lui, aceleași minunate cuvinte răsună — ascultate și urmate cu slințenie de toată țara — din gura marelui Său Nepot, Majestatea Sa Regele Carol II.

Mareșalul Curții Regale face cunoscut următoarele:

În ziua de 20 Aprilie a. c., Majestatea Sa Regele, însoțit de Maria Sa Marele Voievod, a luat parte la serviciul religios care s'a oficiat la Mănăstirea Curtea de Argeș cu ocazia împlinirii a 100 ani dela nașterea Regelui Carol I.

La această solemnitate au fost prezenți:

Președintele Consiliului de miniștri Consilierii Regali Membrii guvernului Comandantul Corpului 2 Armată, Comandantul Diviziei de Gardă, Autoritățile civile și militare locale.

Vizita frunțașilor guvernului maghiar la Roma

Cotele Teleki, președintele consiliului de miniștri, împreună cu contele Csaki, ministrul afacerilor străine al Ungariei, au făcut săptămâna aceasta o vizită oficială ducelui Mussolini.

Ziarul guvernamental „Esti Ujsag” rezumă chestiunile, cari au fost discutate la Roma între d-nii Mussolini și Ciano de o parte și d-nii Teleki și Csaky pe de altă parte, în următoarele 5 puncte:

1. Raporturile politice, culturale și economice între cele două state.
2. Raporturile Ungariei cu axa.
3. Raporturile Ungariei cu blocul antikomintern.
4. Problemele comune cu Iugoslavia și Germania, cu deosebire raporturile ungaro-iugoslave.
5. Raporturile româno-ungare. Încă nu se cunosc rezultatele oficiale la cari au ajuns conversațiile bărbaților de stat italieni și maghiari.

INVATATURA ZILEI:

Oaia raioasă umple toată turma.

Pentru vindecarea vitelor de rãie și pentru a le feri de boli și insecte, întrebuințați

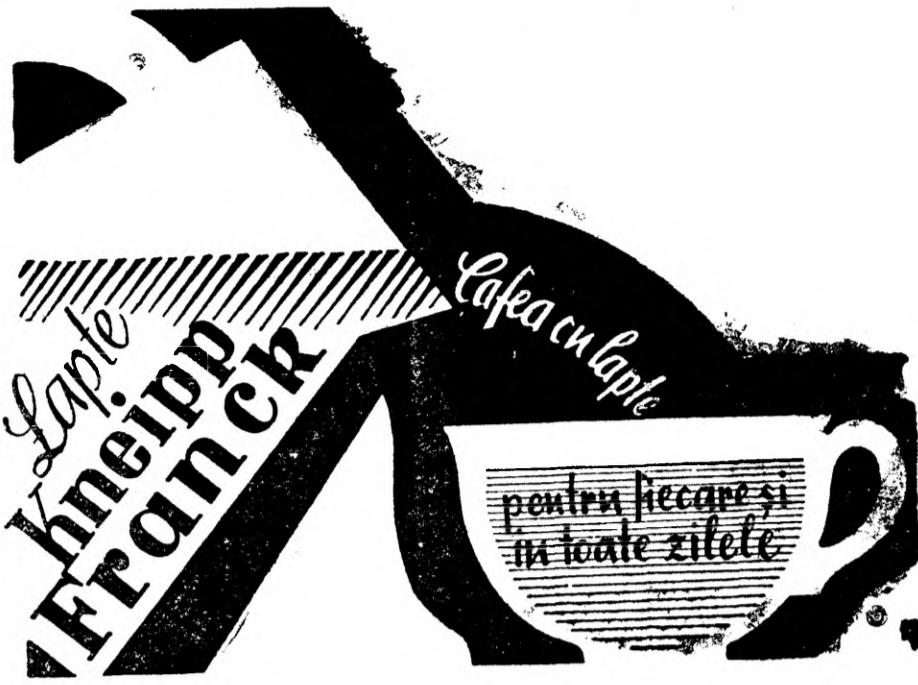
LEȘIA DE TUTUN

De vânzare la toate depozitele CAM în bidoane de 1 kgr. Lei 35. și în bidoane de 2 kgr. Lei 70. În bidoane mari a 20 kgr. prețul este de lei 25. kgr. În bidoanele cumpărătorilor loco manufacturã, prețul este de lei 18 kgr. Se pot comanda și prin orice Debit de Tutun.



LEȘIE DE TUTUN

CASSA AUTONOMĂ A MONOPOLURILOR REGATULUI ROMÂNIEI



De vânzare Envelopeș camere

americane și germane
Dimensiuni: Pentru
Turisme
550, 600, 650, 700,
750 × 17, × 18, × 19,
475, 500, 525, 600 × 20
550 × 121, 720 × 120,
740 × 140, 780 × 150.

Pentru Camioane:
600, 650, 700 × 20.
30 × 5.

Prețuri foarte reduse.
De vânzare automobile turisme în cea mai perfectă stare de funcționare
Prețuri foarte reduse.

„URAC” Bd. Brătianu, 26,
București. Telefon 3.65.64
204 1—2

Impozitele directe elementare se percep cu o reducere de 5 și 7 la sută

Din partea Ministerului de Finanțe primim următorul comunicat:

Se aduce la cunoștința tuturor contribuabililor că Ministerul de Finanțe a dat dispozițiuni Administrațiilor financiare din țară, ca să perceapă impozitele directe elementare cu o reducere de 5 la sută, dacă se achită până la 15 Mai a.c., debitul trimestrului în curs și de 7 la sută, dacă se achită înăuntrul primului trimestru, adică până la 30 Iunie, debitul întregului an.

Aceste reduceri se aplică la toate impozitele elementare cu debit, precum și la impozitul excepțional pe clădiri, pentru Fondul Apărării Naționale.

Deasemenea, s'au dat dispozițiuni ca să se aplice aceste reduceri și pentru cazurile unde operațiunile de reportare nu sunt încă, definitivitate.

Ministerul de Finanțe ține să dea cea mai înaltă publicitate acestor importante avantajii fiscale, pentru ca toți contribuabilii să poată lua cunoștința de aceasta, după cum el ține să atragă deasemenea atenția că orice întârzieri peste termenele legale de plată duc automat la mărirea impozitelor cu 2 la sută, pe fiecare trimestru.

Moartea corporațiilor

In românește de Iuliu Negulescu.

— Urmare —

Turgot, se știe, se făcu călăul jurandelor și meșterilor. Ucenic de-al lui Gournay și Quesnay, în numele industriei, ca și al agriculturii, în interesul consumatorilor, ca și al producătorilor, le osândi de'nainte. Edictul de pomină, din Martie 1776, pe care-l semnează în virtutea de ministru al lui Ludovic XVI, le hotărăște desființate peste tot regatul, afară de patru asociații: *peruchierii*, cu brevet vândut dela Stat, *tipografilibrarilor*, pe care autoritățile ținea să-i privegheze, pe cuvânt de politică, *argintarii*, pentru că vânzarea metalelor prețioase era supusă unei legislații deosebite, *farmaciștii*, intru'cât se credea neapărat sănătății oștești de a li se priveghea negoțul. Averile corporațiilor vor fi vândute și vor sluji, la oală, ca banii dela casă, să le stingă debrile. Frățile sunt desființate prin aceeași lovitură, iar averile lor puse la îndemâna episcopilor. Orice întovărășire de meșteri sau calfe este oprită.

O atare poruncă, ce era o întreagă revoluție în orăada nuncii, nu putea trece fără pledică și fără împotrivire. Parlamentul, apărătorul datinilor vechii Franței, nu și va însuși-o decât murmurând și prin anumiță voiață a regelui.

Cele Șase Corpuri își găsi apărătorul prin condela unui om, al cărui nume trebuia să se păstreze o roșie încoronare, doctorul Guillotin. Fierberea fu dăncă. Libertatea negoțului de

grâne fu luat drept pricină unor răscoale nedeslușite, cunoscute sub denumirea de „războiul făinilor.” Turgot a făcut un Sfântu Bartolomei al privilegiilor. Toți privilegiații își dădură mâna împotriva lui. Regele îi zicea: „Numai d-voastră și cu mine iubim poporul, d-le Turgot.” După câteva zile, apoi, îl îndepărtă și dela 28 August 1776, ordonanța fu desființată. Jurandele și meșterii erau statornicite iarăși, la Paris mai întâi, ceva mai târziu în celelalte orașe.

Dar, un regim bolnav, precum era acesta, nu putea îndura nevătămat o înmormântare, oricât de scurtă, ar fi fost ea. Mai întâi, nu se sculă în întregime. Numărul breslelor mărite rămâne strajnic de mărit. Apoi, trebuia să se primească, ca să încerce a trăi. Driturile și cheltuielile de primire sunt scăzute la jumătate, la două treimi, uneori chiar la trei sferturi. Breslele, ce au asemănare sunt întrunite și îngăduite cumului. Femelle sunt îngăduite la meșterie, în rândul bărbaților și dimpotrivă. Streinii năzuesc și ei la asta. Dar, îngustimea de obârșie stăruie. O nouă neegalitate se înlui, între meșteri și agregați. Rânduelile, pentru ținerea disciplinei lăuntrice și autoritatea casnică a stăpânilor față de lucrători nu sunt ostolate, dimpotrivă. Pururea li-i oprit lucrătorilor să se însoțească, să se întrunească fără îngăduială, să se adune mai mulți de trei, să poarte arme, să se îndeletni-

cească cu găsierea de lucru, să lase nelsprăvit lucrul început, să se infățiseze fără hârție de la stăpânul, la care fusese până atunci. Greva pururea-i pedepsită, ca o dezertare dela muncă. Necurmat este târcuit un maximum la salariul lucrătorilor, ca și vremea ce li se dă la prânz, care tae ziua în două.— Totuși regulamentele de fabricare își pierd din asprimea lor. Sub Necker, fabricantul poate să aleagă: să se potrivească sau să seșlepede de ele. La împrejurarea întâi i se cuvine pecetea. Postavul, după regulă, are lăsată o margine. La împrejurarea a doua, marfa primește „sigiliul libertății.”

— Va urma —

Convocare. Soc. „Principele Mircea” își anunță ședința generală pe ziua de Sâmbătă 29 Aprilie ora 5^{1/2} p. m. în sala Sfatului orășenesc și invită pe toți membrii și susținătorii acestei societăți a lua parte la adunare. — *Comitetul*

Voiajuri de Primăvară

pe Marea Mediterană Insořită cu motonava „Milwaukee” Lebăda albă a mărilor



Volajul HAPAG de Primăvară spre Insulele Atlantice și Marocco, cu motonava „St. Louis,” dela 28 Aprilie — 15 Mai. Prețul dela RM 360

Volajul HAPAG prin Marea Mediterană de Est dela 14 — 30 Mai Prețul dela RM 385

Volajul HAPAG spre Spania Națională cu motonava „Milwaukee” Plecare din Genua la 1 Iunie sosire la Hamburg la 20 Iunie. Prețul dela RM 435

Volajuri HAPAG spre minunatele Țări Nordice în lunile Iunie—August a. c.

Din cauza cererei mari de locuri se recomandă înscrierea din timp! Toate cheltuielile pot fi plătite în Lei! HAMBURG — AMERICA LINIE S. A. R.



Informațiuni, prospecte și înscrieri:

„HANSA” G. Haltrich & Co. Brașov, Str. Regina Maria, 40 18 (fostă Neagră) 1—0

CAZINOU SINAIA

Deschis în permanență
jocurile în fiecare zi
RULETA
BRAZILIANA
BACCARA

218 1—2



Adânc indureratlii fili și filice, nepoți și nepoate, precum și cei cari l'au cunoscut și iubit, anunță pierderea prea scumpului lor

IOAN V. FURNICĂ

În al 93-lea an al etății sale, încetat din viață în după amiaza zilei de 21 Aprilie 1939, în urma unei scurte suferințe.

Inmormântarea va avea loc Luni, 24 Aprilie 1939, ora 3 d.m. din casele proprii, Str. Protopop Voinea 7. Rămășițele pământești se vor așeza spre vecinică odihnă în cimitirul Sf-tei Treimi de pe Tocile.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Brașov, 22 Aprilie 1939.

JALNICA FAMILIE

Scutirile de concentrare

Primim următorul comunicat oficial:

Se aduce la cunoștința ofițerilor de rezervă și tuturor gradelor inferioare care fac parte din complectare, rezervă și miliții, că scutirile de concentrare ce li s'au acordat cu ocazia concentrărilor recente au fost valabile numai pentru aceste concentrări.

În caz de mobilizare se va bucura de mobilizării pe loc numai personalul prevăzut prin lucrările respective și care are asupra lui ordinele respective. Restul personalului dela vatră (ofițeri și grade inferioare) urmează a se prezenta la unități în timpul prescrist.

Casă de vânzare 2 camere și bucătărie, teren 720 mp. Informațiuni la I. M. Burtan, Brașov, Str. Ciprian Porumbescu f.n. 219 1—0

PENTRU A EVITA INFECȚIUNEA.

Știți Dv. că din tot organismul, vezica este locul unde se dezvoltă mai repede microbii? S'au constatat cazuri în cari urina conținea până la 172 milioane de bacili la centimetrul cub. În adevăr, microbii se așează la pluriere mucoaselor și le congeșionează. Inflamația survine; se produce febră; pierdere de forțe... și foarte adeseori infecțiunea! Urinile devin tulburi, sanguinolente și greu de expulsa.

Din fericire toate aceste indispoziții pot fi evitate luând, dela început, antisepticul cel mai puternic pe care știința îl pune la dispoziția noastră: **Pageol**. El calmează mai întâiu durerea și inflamația, limpezeste urinile și distruge pentru totdeauna elementele microbiene ale vezicii. Mai adăogăm că, deși posedă proprietăți excepționale, **Pageol** este inofensiv.

Este un produs **Chate lain**, marca de încredere, preparat de Laboratoarele de Urologie, sub direcțiunea științifică a Profesorului Pouchet, asistat de 26 medici și farmaciști. La farmacii și drogerii.

120.000 de suspine românești

(Românii din Albania)

Precum munții Balcani, dau mână frățească Carpaților noștri, tot așa românii de dincolo de Dunăre privesc cu multă mândrie și fericire soarta Românilor de dincoace; dar și cu atât de mare durere pentru ei, căci duc în suflet suferința de veacuri, pe care nimenea nu s'a gândit să le-o curme.

Suferința aceasta grea începe dela Români din Vidin, la cei din Valea Timocului — cam o sută de km. pe de-o parte și și alta a Timocului — merge paralel cu granița bulgaro-jugoslavă, dă mâna cu granița greacă, se răspândește în Thesalia și munții Pindului, până ajunge pe teritoriul albanez, unde această suferință distrugătoare e mai pronunțată. De altfel ca și cea din Jugoslavia.

Asupra numărului de români din Albania nu se știe nimic precis. Albanezii nici-odată n'au făcut un recensământ amănunțit și sincer, deoarece au considerat pe români — mai ales când era vorba de interesele lor — ca nefăcând parte din populația minoritară, ci confundându-l cu populația albaneză, ca să a-rate naționalitatea covârșitoare a statului albanez și aceasta datorită atitudinii locale și patrioțice ce o arătau și o arată încă românii față de interesele nației albaneze. Pentru că n'a fost luptă, dusă de albanezi, în care românii să nu aibe contribuția lor atât de folositoare pentru viitorul Albaniei.

Deși sub Turci, românii din Peninsula Balcanică au trăit cel mai bine, având numeroase școli și biserici — guvernele românești de atunci erau mai cu tragere de inimă față de frații din această parte a Europei — totuși românii, așa au făcut și cei din Albania, n'au pierdut ocazia să lupte contra turcilor, când interesele națiunii albaneze erau atinse.

Românii erau conducătorii albanezilor în multe cazuri în luptele lor naționale, căci ei erau și din punct de vedere cultural cu mult superior albanezilor, fiind oameni umblați prin multe țări, din cauza ocupațiilor lor comerciale, care îi îndemna să perinde multe centre comerciale streine. Ei au ajuns cu comerțul lor până la Haga, Bruxelles, Paris, Londra, pe lângă Viena și Budapesta, care erau vizitate atât de des încât au format și coloniile aromânești, la Budapesta au făcut biserica română de azi. Aci s'au stabilit marii români ca Gojdu, al cărui aport pentru luminarea tinerilor români din Transilvania este arhicunoscut, marea și aristocrata familie Mocsoni, care a dat atâția membrii distinși intru apărarea idealurilor naționale românești din fosta Ungarie de eri și care a ajutat pe Andrei Șaguna să îndeplinească marea operă de organizare a bisericii ortodoxe române din Ardeal. Acești mari corifei ai naționalismului românesc, erau originarii din Moscopole-Albania. Marea parte a românilor cu cultură aleasă — ei fiind întotdeauna poligloți — au rămas la vetrele lor luptând atât pentru cauza lor românească cât și pentru cauza albaneză, căci trăind împreună și dezvoltându-se în același timp, n'au înțeles să se despartă la încercări atât de grele pentru populația albaneză, ci au pus umărul lor puternic până ce s'a ajuns la ziua de 28 Noembrie 1912, când poporul albanez și-a dobândit mult dorita independență.

Dela această sfântă dată pentru Albania, românii în loc să fie răsplătiți, au fost asupriți,

ne mai având voie să se închine și cultiva în limba lor strămoșească, deși școlile românești — cum au fost gimnaziul din Berot — erau deschise și pentru albanezi. Aceste școli — până la înființarea a celor albaneze — erau primele școli în adevăratul înțeles al cuvântului. Acest gimnaziu a fost închis, precum au fost închise și alte școli românești, totuși românii și-au continuat menținerea lor în statul albanez, până ce o bună parte au fost desnaționalizați.

Azi numărul românilor se ridică la 120.000. Deci 120.000 de suspine românești, ca răsplată loialității lor.

Bisericiile românești din Elbosen și Corița, n'au avut soartă mai bună, căci fostul episcop al ținutului Durazzo, Fan Noli, care timp de sase luni cât a stat la putere, n'a fost în stare să formeze un guvern complet și n'a făcut altceva decât să desființeze bisericiile românești, sub motiv, că biserica albaneză e autocefală.

Românii din Albania n'au decât două școli, în regiunea Coriței, deși ar fi trebuit să fie un gimnaziu — aci a fost un gimnaziu înființat când ministru al României a fost inimosul Vasile Stoica, azi ministru la Ankara și cinci școli primare în satele curat românești. Ar mai fi necesar de următoare școli: Liceu la Tirana, unde sunt foarte mulți români, și chiar români, care au făcut carte în România. Acest liceu va fi folosit de toți românii din Albania. O școală primară

la Cavola, oraș cu foarte mulți români, cari au adoptat costumul albanez. O școală primară la Fieri (Fearică, pe românește), care e un oraș, mai mult de trei sferturi cu populație românească. Această școală va fi folosită de toți românii fără-eroși din Câmpia chuzechelei. O școală primară în comuna Scrofina, de lângă Volom, comună curat românească. În cele din urmă o școală și biserică românească în Cartierul Sf. Nicolae din Elbosen.

Azi când Albania a pășit pe un drum nou și fericit, avem toată speranța, că sub domnia Regelui-Impărat Victor Emanuel al III-lea, românii vor avea o situație mai fericită, prin a li se deschide școlile și bisericile de mai sus, căci dacă această populație latină va obține drepturile ei firești — de care nu ne îndoiim — va fi o mândrie nu numai pentru Albania, ci și pentru Italia fascistă, care va găsi în ei, ori când, loiali adepți și susținători ai intereselor italiene în Albania, deoarece vocea sângelui îi va îndemna să se îndrepte cu sfîntenie, fanaticism și cu pași repezi spre vechea cultură italiană, pe lângă cea românească, și vor fi răspânditori ei și purtătorii sfintei flăcări latine, pe veci neîntrecută, pe aceste meleaguri.

La realizarea acestei drepte și umanitare opere, va veni cu ajutorul lui prețios și actualul ministru albanez al Economiei Naționale, d-l Anton Beca, de origine românească din Elbosen și conducătorul de eri al școlii și bisericii românești din acest oraș, înainte de a fi desființate.

Petre Janura.

Vizita d-lui Ministru Gafencu la Berlin

Urmare a invitației făcută ministrului nostru de externe de către d-l Ribbentrop, Ministrul Afacerilor străine al Reichului, d-l Grigore Gafencu a sosit Marți 18 la Berlin însoțit de d-l George Cruțescu, ministru plenipotențiar și de d-l Fabricius, ministrul Germaniei la București.

În capitala Reichului, ministrul nostru de externe a fost întâmpinat de d-l Ribbentrop și personalul superior al ministerului de externe german.

Presa germană de Marți dimineața salută sosirea d-lui ministru Grigore Gafencu în capitala Reichului cu vie simpatie, arătând că d-șă vine la Berlin pentru a discuta cu ministrul de externe al Reichului toate chestiunile care interesează Germania și România.

Ziarele relevă îndeosebi acordul economic româno-german, pe care îl consideră ca un factor pozitiv, menit să coordoneze și să strângă relațiunile firești dintre România și Germania.

În aceeași zi la orele 17, conform programului stabilit, a fost la ministerul de afaceri străine al Reichului o lungă convorbire între d-nii miniștri Gr. Gafencu și von Ribbentrop, convorbire care a durat până la ora 19.30.

Convorbirea, prin care s'a ajuns la o largă înțelegere cu privire la chestiunile care interesează cele două țări, a fost purtată într-o atmosferă de cordialitate și încredere.

Cea de a doua zi a vizitei, a cuprins primirea de către Fuhrerul-Cancelar, a d-lui Grigore Gafencu, însoțit fiind de ministrul României la Berlin, d-l Radu Cruțescu, audiență

care a durat o oră și un sfert.

În aceeași zi ministrul nostru de externe a avut conversații cu d-l Ribbentrop, în continuare, apoi cu d-nii Mareșal Goering, Rudolf Hess, locțiitorul permanent al Fuhrerului la conducerea partidului național-socialist și Reinhart, suosecretar de stat la finanțe.

Seara de Miercuri 19, a însemnat — prin dineul dela Legația României, la care au luat parte cei doi miniștri de externe — sfârșitul vizitei dela Berlin.

Concluziile politice

Asupra conversațiilor politice care s'au desfășurat aici, se arată că ele au urmat în sensul acțiunii duse de ministrul nostru de externe, pentru o destindere și lămurire în raporturile celor două țări, destindere începută de altfel prin încheierea acordului economic.

Oamenii de stat germani au arătat voiața lor de înțelegere asupra tuturor problemelor care privesc interesele române și germane. Vizita d-lui Gafencu este așadar o importantă etapă în lămurirea raporturilor noastre cu Germania, etapă desfășurată sub bune auspicii.

Manifestații anti-germane în Polonia

Berlin 21 (Rador). — Agenția D. N. B., anunță din Katowice: Agitația anti-germană a Uniunii poloneze de vest a continuat în ultimul timp. Urmările sunt atacuri cu pietre ale locuitorilor germanilor din Koenigshuette. Printre cei cari au avut de suferit se află și două familii de cetățeni ai Rechului.

Ciocniri la frontiera ungaro-slovacă

Budapesta, 21. (Rador). — Se anunță oficial că în ziua de 20 Aprilie slovaci au atacat pe grânicerii unguri în apropiere de Sarosremete, deschizând focul asupra lor.

La 21 Aprilie, artileria slovacă a bombardat acelaș sat. Cinci obuze au căzut în localitate.

Ungurii au ripostat. De partea lor nu se înregistrează pierderi. Un ofițer de legătură al armatei ungare a fost însărcinat să facă imediat o anchetă.

Să se știe și la noi...

Marele și curajosul hebdomadar „Gringoire” din 6 Aprilie a c. publică sub titlul „Les Soviets se défilent” (Sovietele se destramă) următoarele:

„Când Cehoslovacia a fost în pericol, Sovietele au fost bruscate lovite de mușenie. Ele s'au desțeptat pentru a declara că ele se vor opune cu armele la invazia poloneză în rețeaua dela Teschen. Polonezii au luat Teschen și Sovietele n'au mișcat.

Când Boemia și Moravia au fost cucerite, ele n'au mișcat cu atât mai mult. Protectoratul Slovaciei, acela al Lituaniei, luarea Memelului, atâtea evenimente, care nu le-au scos din nepăsarea lor.

Când Franța și Engllitera au hotărât de a garanta Polonia împotriva unei agresiuni, Sovietele au propus întoarcerea la politica securității colective, adică a Societății Națiunilor, care a dat faliment și de unde sunt absenți jumătate din națiunile globului, printre care Statele-Unite ale Americii, Germania, Italia, Japonia (N. trad. acum recent: Spania, Albania, Ungaria și Peru).

Luna trecută, însăși Kremlinul preciză prin postul său de radio din Moscova, la orele 20.30, că nu numai s'ar găsi în imposibilitate să se angajeze să aprovizioneze cu material Polonia în caz de război, dar încă el nu s'ar putea să se angajeze să întrerupă furniturile sale de materii prime pentru Germania.

Iată deci Sovietele demascate, în ciuda propagandiștilor francezi de stânga și de dreapta care se străduiesc să le facă să joace un rol în evenimentele actuale.

La 18 Martie trecut, d-l Maurice Sarraut scria în „Depeche de Toulouse”: „În Rusia se tace cu lașitate”.

Pusă la zid, Rusia a ieșit din tăcerea ei. Și aceasta pentru a zice că nu numai ea nu va lătra material de război Poloniei atacate, dar încă ea va sprijini agresiunea germană prin furniturile de materii prime.

Războiul pentru alții, Afacerile pentru sine”.

„Într'un magistral discurs la Camera Comunelor d-l Neville Chamberlain a declarat: „că Engllitera se va opune d'aci înainte prin forță la toate tentativele germane de dominație ale continentului”.

Nimeni nu se gândește să „sub-estimeze” prodigioasele sfertări financiare ale Marelui-Britaniei.

Ea a conceput, pentru armata ei, un plan cinci-annual de 220 (două sute douăzeci) miliarde de franci (în lei o cifră astronomică). Cu toate acestea, este de urgentă ca Engllitera să adopteze recrutarea.

Pentru a câștiga războiul, materialul nu este totul, trebuie și oameni antrenati și noi știm că odată instruiți, Engllizii sunt soldați excelenți, cari se luptă cu curaj și tenacitate.

Dacă războiul izbucnește mâine, în fața celor 125 (una sută douăzeci și cinci) diviziuni germane, Marea Britanie, în prima zi, nu ne poate trimite (e vorba de Franța) decât 2 (două) diviziuni, 4 (patru) ceva mai târziu. Adaugăm că, dacă planul Chamberlain-Belisha este executat, Engllitera, în câteva luni, va putea să pună în linie, dela începutul conflictului, circa 30 (treizeci) de diviziuni.

Notăm că Italienii asigură de a putea desfășura, din primul moment, 80 (optzeci) de diviziuni, dar sunt diviziuni de două regimente în loc de trei, Elvețienii nouă diviziuni, Belgienii circa cincisprezece și Polonezii treizeci”.

„Timpul trece, săptămânile se adaugă săptămânilor și contribuabilii francezi continuă să hrănească și să îngrijească pe socoteala lor patru sute de mii (400.000) de refugiați spanioli-roși. Ei costă un fleac de 12 la 15 milioane de franci francezi pe zi.

A zecea săptămână a început” pentru traducere Ion V. T. Stănescu.

Reduceri

pe C. F. R., la hoteluri, magazine și restaurante pentru vizitatorii Lunei Bucureștilor

Pregătirea pentru deschiderea „Lunei Bucureștilor” continuă cu asiduitate.

Parcul Carol al II-lea, care va fi completat cu acest prilej este un mare șantier, unde câteva sute de lucrători pregătesc ridicarea pavilioanelor, definitive de astădată, ale Expoziției.

Am subliniat cu alt prilej caracterul național și cultural al „Lunei Bucureștilor” din acest an, prin sărbătorirea centenarului nașterii Regelui Carol I și a comemorării semi-centenarului morții lui Mihail Eminescu.

Astăzi aducem la cunoștința publicului că s'au obținut importante reduceri pe C. F. R. pentru vizitatorii din provincie și din străinătate și că se vor obține importante reduceri la numeroase hoteluri, restaurante, teatre și magazine pentru toți posesorii carnetelor de participare la „Luna Bucureștilor” 1939”.

CINEMA „ASTRA”

Azi și în zilele următoare

O realizare extraordinară

Cu: Wolf Albach Retty, Friedel Czepa

VESELIE :: UMOR :: ANTREN

in

MILIONARI

RUDOLF CARL — FRITZ IMHOFF

Muzica: Robert Stolz.

Jurnal Fox Mowieton.